

Obyčejní lidé konají neobyčejné věci

Lukáš Horký

Lukáš HORKÝ

/ 20. 4. 1979 Boskovice

Vystudoval Fakultu informatiky Masarykovy univerzity Brno, dále pokračuje v doktorském studiu na Provozní ekonomické fakultě Mendelovy zemědělské a lesnické univerzity, studuje Institut tvůrčí fotografie.

Zabývá se grafikou, hraje na basovou kytaru v rockové formaci Downbelow. Experimentuje s 16mm filmovou kamerou. V roce 2002 natočil svůj první krátký film. Dva jeho videoklipy jsou zařazovány v České televizi a na Óčku. V současné době působí zároveň v Brně a ve Frýdku-Místku.

O fotografický přístroj do roku 1999 nezavádl. Objevem staré Praktiny po dědovi nastal zlom a propadl kouzlu černobílé fotografie. První komplexní cyklus „Mentální anorexie a bulimie – dvě hluboké propasti“ začal fotografovat v roce 2004. Výstavní soubor, který průběžně aktualizuje, putuje pod záštitou Zdravotního ústavu se sídlem v Brně po celé České republice. Druhý soubor s názvem „Domov“ – z prostředí narkomanů a bezdomovců vzniká od loňského podzimu.

Pole ležící ladem nezůstane prázdné. Neobdělané pole zaroste plevem. Má-li pole přinést úrodu, musí se zemědělec hodně snažit. Dobré věci k nám lidem nepřicházejí samy od sebe.

A nejen dobré věci. I za lidským jednáním, jež nazýváme dobrým, stojí často mnoho usilování. Je překvapivé, kolika lidem přes analýzy skeptiků o beznadějném stavu světa stojí za námahu vykonat pro druhé něco dobrého. I když je to něco stojí. Navzdory častému připomínání ironizujícího úsloví o potrestání každého dobrého skutku, tisíce lidí denně pomáhají druhým lidem nejen bez nároku na finanční odměnu, ale prostě a především proto, že se jim takové chování stalo přirozenou součástí života. Takto jednajícím lidem jsme si v posledních letech uvikli říkat dobrovolníci. Ačkoli je toto slovo vnímáno především jako označení pro člověka, který svou práci vykonává zadarmo, nemohu se vyhnout dalšímu už na první pohled zřetelnému výkladu uvedeného označení. Slovo dobrovolník se skládá ze dvou slov – dobro a volba. Dobrovolník je ten, který straní dobru. Nečiní tak jen nějakým verbalizovaným přitakáním. On dobro nejen volí, on ho koná. Vlastní získaná zkušenost dobrovolníků potvrzuje spíš pravdivost jiného úsloví: Sdílená bolest, poloviční bolest. Sdílená radost, dvojnásobná radost.

Katalog fotografií, který držíte v rukou, je svědectvím, že současnému člověku není cizí jednání, které označujeme slovy sdílení, pomáhání, podpora nebo nesení. Ti odvážnější se pak nebojí hovořit i o motivaci takového jednání. Nazývají ho jedním slovem: Láska.

Dobrovolnictví je potěšujícím důkazem toho, že stejně jako pole, nemusejí ani lidská srdce zarůst plevem. Stačí, když se najde někdo, kdo se pustí do práce a jak známo, dobré věci za takovou námahu stojí.

JAN BÁRTA,
VÝKONNÝ ŘEDITEL OBČANSKÉHO SDRUŽENÍ ADRA

Dobrovolníci jsou lidé, kteří žijí „obyčejně“ životy. Mají své rodiny, práci, koníčky, ale umí si najít čas i na „neobyčejné věci“, na pohlázení, úsměv a na pomoc druhým. Tito lidé si uvědomují svoji zodpovědnost za svět v němž žijí. Všimli si, že mezi prostředím zdravých a úspěšných a prostředím nemocných, postižených, sociálně slabých nebo osamělých lidí chybí mosty, které by je propojily. Proto se rozhodli, že začnou u sebe, a takovým mostem se stali. Mám to štěstí, že se mohu v životě s těmito lidmi setkávat. Velmi si jich vážím a inspiroji se od nich.

MICHAL ČANČÍK,
VEDOUcí DOBROVOLNICKÉHO CENTRA ADRA VE FRÝDKU-MÍSTKU

V moderní zrychlené době, kdy společnost ovlivňuje televize a reklama, stojí za to na chvíli zastavit a zamyslet se nad pravými hodnotami. Uvědomit si svou podstatu, co je naším cílem, co jsme schopni svému okolí dát i ochotni obětovat. Život není věčný, žijme proto tak, aby nám neprotekl mezi prsty jako písek. Během fotografování jsem si uvědomil, že dobrovolníci jsou v hledání smyslu vlastní existence trochu dál. Ve svých hodnotách mají jasno – pomáhají a patří jim za to velký dík.

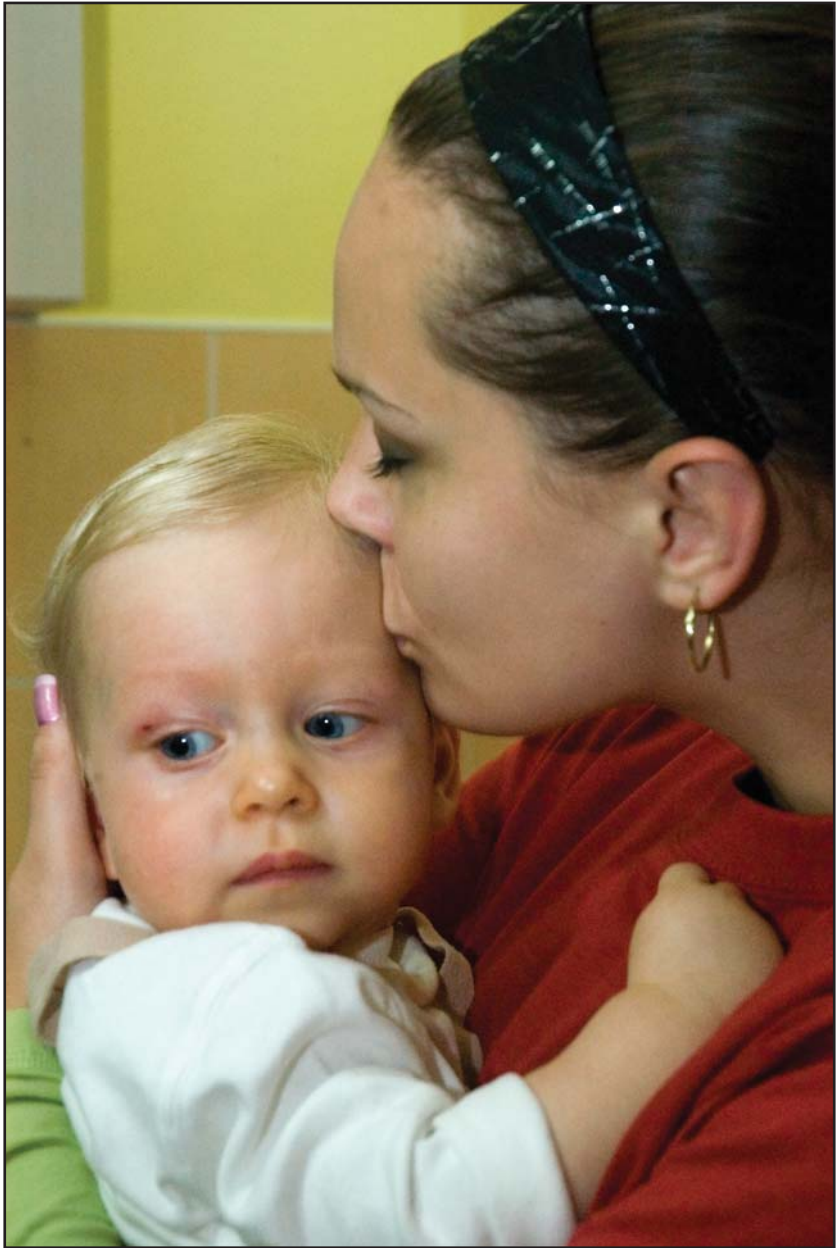
LUKÁŠ HORKÝ,
FOTOGRAF

Všichni jsme jednou byli dětmi, a proto víme, jak jim udělat radost.
BÁRA

Radostné plamínky v očích mnoha jsou motivem i odměnou. Kolektivní nadšení pro správnou věc posunuje svět vpřed.
EVA

Chtěla bych přinášet úsměv do dětských tváří.
LUCIE

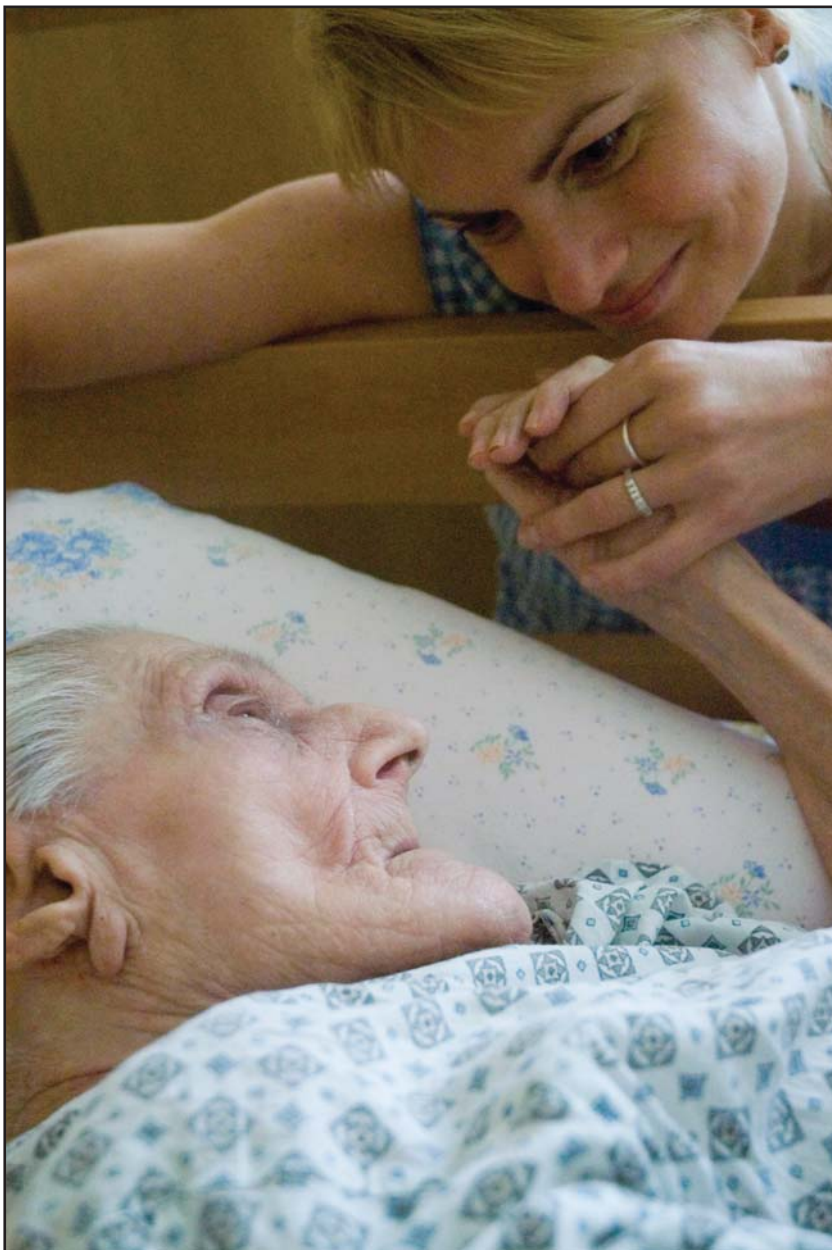
Dobrovolnictví v dětském domově je pro mě splněním jednoho velkého životního snu. Ač vždy jen na chvíli, ale pravidelně mám možnost otevřít svou náruč a celé své srdce těm nejmenším, které životní osud záhy po narození připravil o to nejcennější – o lásku nejbližších. A pokud i jim „teta“ úplně nevymizí z paměti, bude to pro mě ta největší odměna a budu si moci říct, že to má smysl.

JANA

Dobrovolnictví je pro mě láska, kterou rozdávám ostatním lidem.
ANETA

Pomáhat těm, kteří to potřebují, je pro mne prostě odjakživa úplně samozřejmé a ani nepřemýšlím nad tím, co mě k tomu vede. Mám pocit, že díky tomu co dělám, prožívám život radostněji, dokážu se více radovat s maličkostí a více si vážit všeho, co nám zdravým připadá tak samozřejmé. Možnost trávit čas s nemocnými beru jako velký dar.

ANDY

Lidská duše je něco, oč je třeba pečovat a hýčkat v každém věku člověka. Pohladit, potěšit, rozesmát ji, když je chmurno, nestojí hodně, jen trochu času na cestě životem. A vůbec není třeba ho litovat, ono se vám to vrátí – třeba jen pohledem do rozzářených očí, ve kterých najednou dokážete lépe číst.

DANA

Nemám svou vlastní babičku a dědečka. V přítomnosti těchto lidí se cítím jako by byli moji vlastní.
MARCELA

K dobrovolnictví mne přivedla tato babička. Dělal jsem praxi v Domově pro seniory a její osobnost mne tak zasáhla, cítila jsem, že si máme navzájem hodně co dát. Já těch pár hodin na to abych ji vyslechla, potěšila, popřípadě nakoupila nějakou drobnost. Ona mi tím svým přístupem k životu, vyprávěním o svém životě otevřela oči, mysl i srdce. Děkuji... Právě Dobrovolnické centrum Adra sdružuje dobrovolníky pro tento Dům a já jsem se stala jednou z nich. Tímto srdečně děkuji Adře, že mi ukázala nový směr v mém životě.

ALINA

Docházka za seniory v rámci dobrovolnictví mi dává pocit uvolnění a radosti. Možnost odreagovat se od každodenních běžných starostí.

ZDENKA

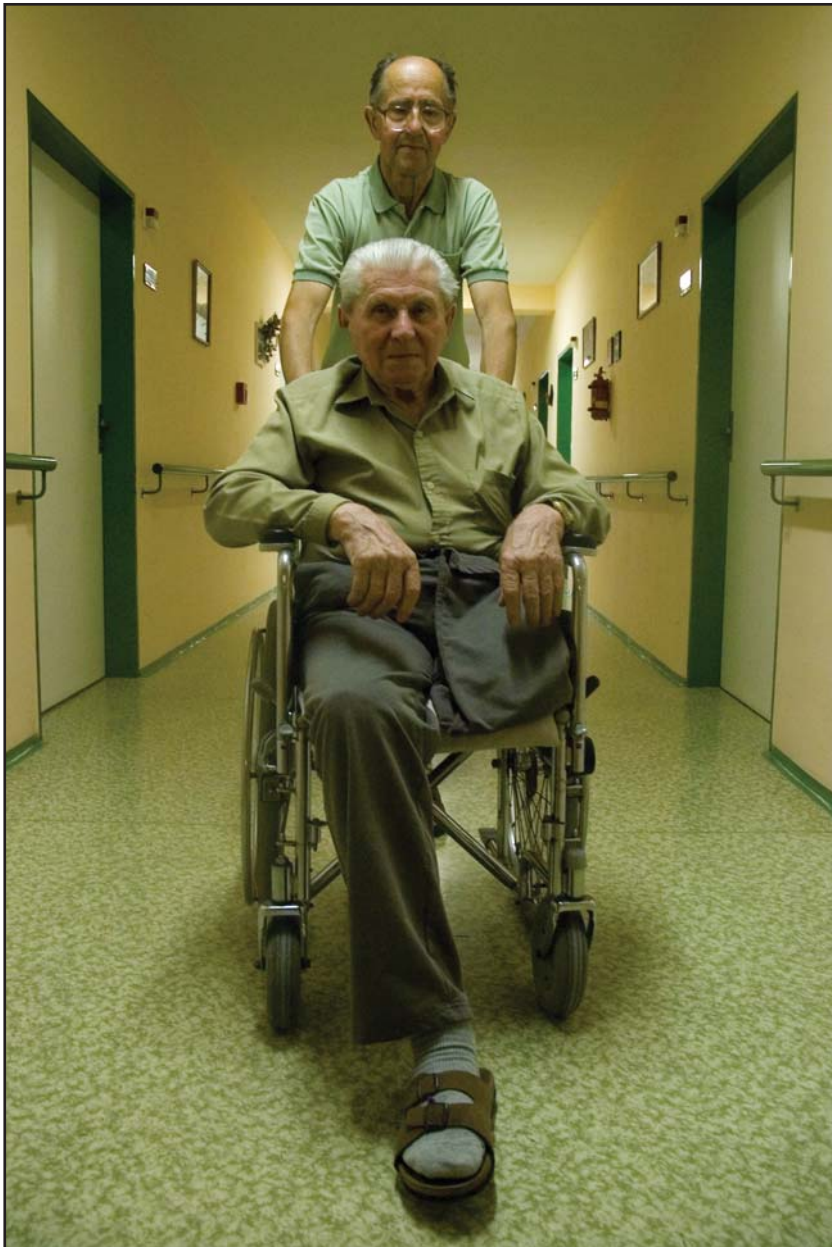

Naplnuje mne, když mohu přinášet radost, lásku a pokoj tam, kde chybí. Neznám smysluplnější využití volného času, jako pomoc bližnímu.

DAGMAR

Jsem ráda, že mohu navštěvovat paní, která přesto že žije ve velkém kolektivu se občas cítí sama.
MARUŠKA

Kdo měl v životě se zdravím více štěstí, rád se alespoň takhle o kus toho štěstí s někým podělí.
FRANTIŠEK

Radost rozdávat, srdce každého člověka rozzáří.
JANA

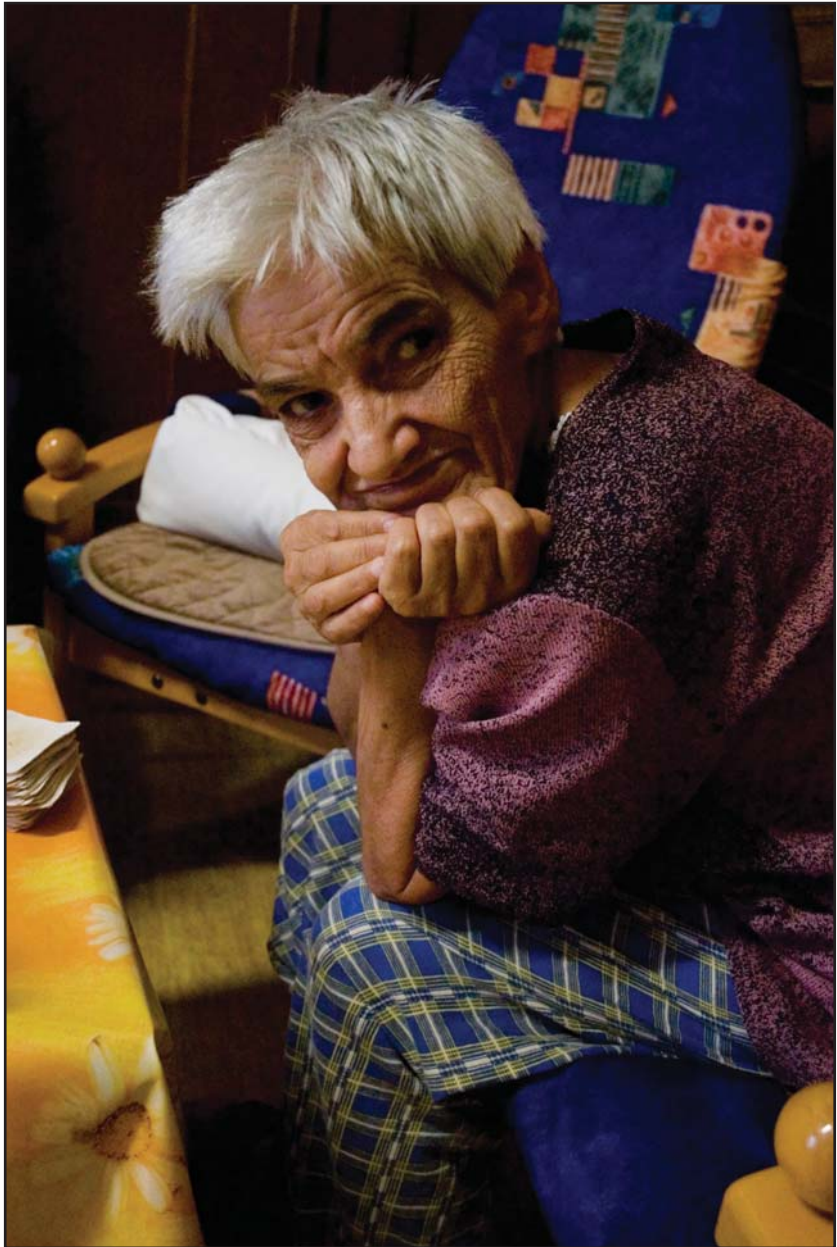

K dobrovolnictví mě přivedla má sestra. Jsem jí za to moc vděčná. Čas strávený s lidmi které navštěvuji, je vždy naplněn láskou, vděkem a čistou upřímností. Myslela jsem si, že budu těmto lidem dávat svůj čas bez nároku na jakoukoliv odměnu. Jenže jsem zjistila, že jsem to já, kdo je obdarovaný. Stejně jako oni se moc těším na čas, který spolu strávíme. Opravdu čistou radost z mé přítomnosti, povídání si, nebo společných her umí tito lidé vyjádřit jak verbálně, tak krásným úsměvem nebo výrazem v očích. A toto je ta největší odměna pro mne. Děkuji za tuto možnost.

MARTINA

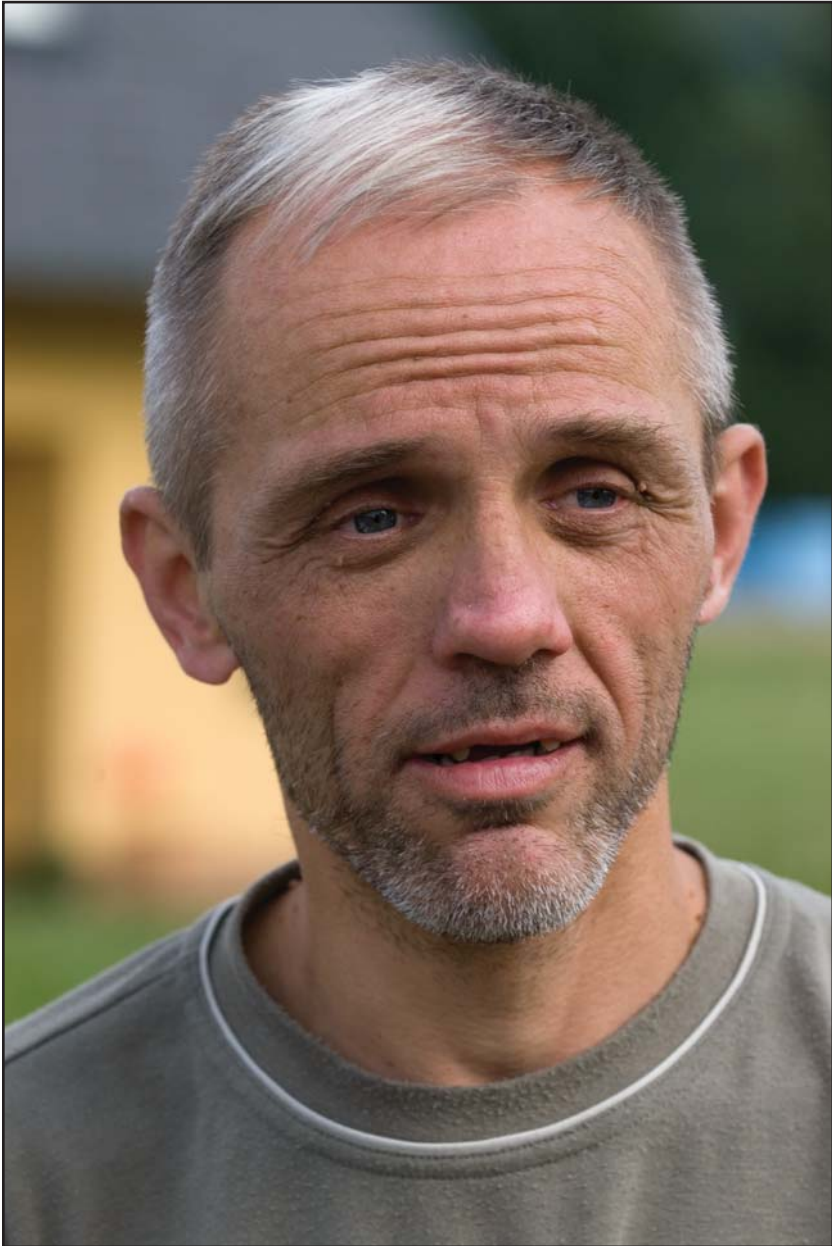
Když jsem navštívila jako dobrovolnice Novou Horku poprvé, měla jsem obavy, jestli můžu nějak pomoci. Teď po půl roce cítím, jak jsou děvčata vděčná za každé objetí, pohlázení a šťastná, že je tam na chvíli někdo „cizí“ jen pro ně. Rády si jen tak popovídají, povykládají všechny novinky, které se za týden staly, pochlubí se, co nového vytvořily. Někdy si čteme a pokud je teplo, chodíme na procházky k místním rybníčkům. Taky chtějí vědět všechno o mně. Dokonce mi k mým narozeninám nechaly zahrát písničku v rádiu. Chodím do Nové Horky ráda, protože si uvědomuji, že opravdu stačí s děvčaty jen pobýt. Je to nejvíc, co pro ně mohu udělat (protože všeho ostatního mají dostatek). A mojí největší odměnou jsou jejich projevy lásky a radosti, když mne vidí a starost o to, abych určitě zase příště přišla.

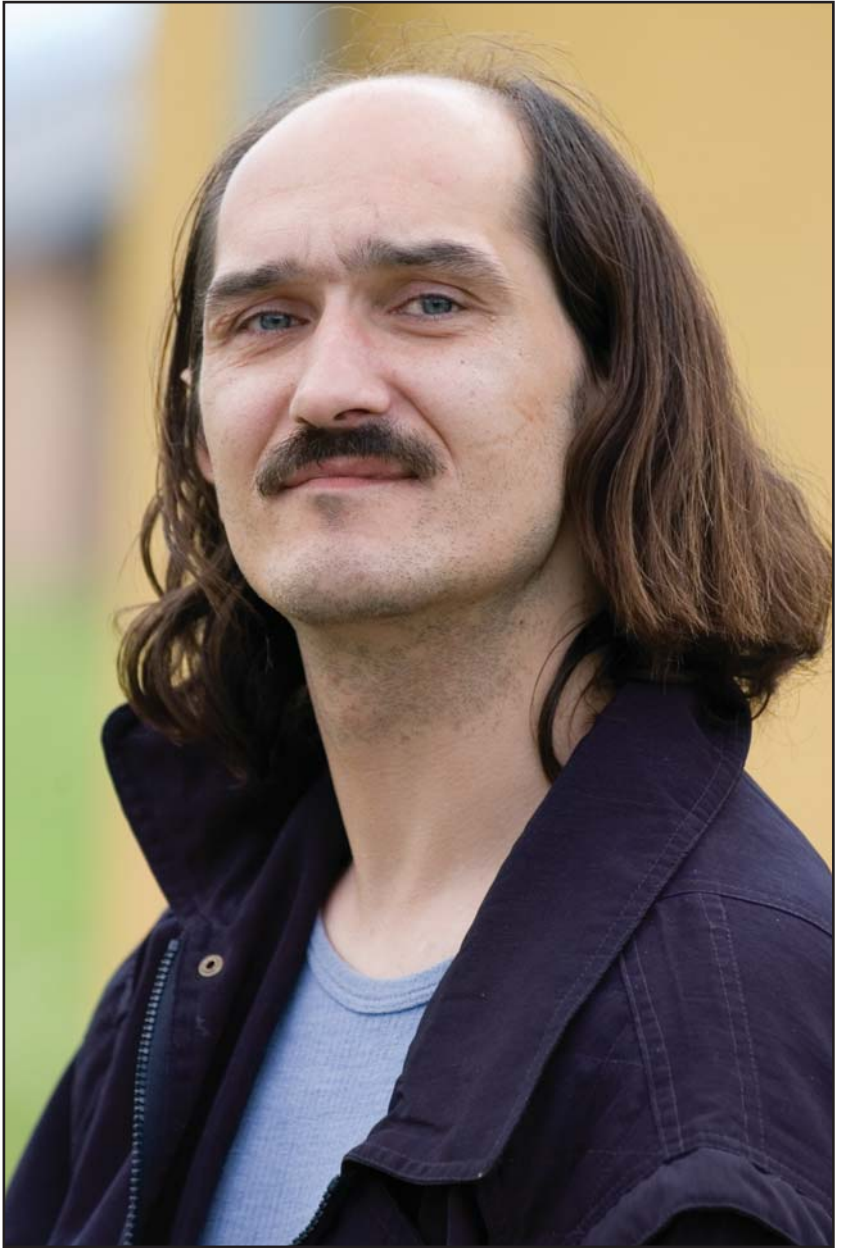
MARCELA

To jsme my, hoši z ÚSP Komorní Lhotka.
JIRKA A DAVID

Pro mě dobrovolnictví znamená, že mohu prospěšně využít část svého volného času, být společníkem s lidmi s kterými je mi dobře a s nimiž si uvědomím, jak ke spokojenosti stačí tak málo. Jen my si v té naší uspěchané době toho moc nevážíme.
MARTINA

Dobrovolnické centrum ADRA ve Frýdku-Místku bylo otevřeno v lednu 2004 jako pobočka občanského sdružení ADRA. Smyslem centra je zajistit pomoc dobrovolníků seniorům, lidem s mentálním postižením a nebo třeba dětem v dětském domově. Dobrovolnické centrum získává, školí a pečuje o dobrovolníky. V průběhu celého období se do programu zapojilo přes 700 lidí. Dobrovolníky označené logem ADRA, můžete potkat v sociálních a zdravotních zařízeních v Ostravě, Frýdku-Místku, Třinci, Kopřivnici, Bílovci a v okolí těchto měst.

Dobrovolnické centrum ADRA
Radniční 1242, Frýdek-Místek
Telefon: 558 436 261, 604 663 799
dcfm@adra.cz
www.dcfm.cz
Číslo účtu: 190 652 949 / 300

*Všechny fotografie uvedené v katalogu byly pořízeny se souhlasem osob na nich uvedených.
Fotografie © Lukáš Horký 2007.*

